Високи представник ставио ван снаге Закључке Народне скупштине Републике Српске од 14. маја 2009. године

Народна скупштина Републике Српске је 14. маја 2009. године усвојила Закључке у вези са «Информацијом о ефектима преноса уставних овлашћења с Републике Српске на институције Босне и Херцеговине». Њиховим објављивањем у Службеном гласнику, 15. јуна 2009. године, ови закључци су ступили на снагу 16. јуна 2009. године.

Као коначни ауторитет за тумачење цивилних аспеката Дејтонског мировног споразума, високи представник је након детаљне правне процјене закључио да усвојени закључци већином нису у складу с Дејтонским споразумом. Високи представник такође подсјећа на став институција и земаља чланица Европске уније о закључцима Народне скупштине Републике Српске. Спровођењем закључака била би угрожена подјела надлежности између државе и ентитета, покушало би се Народној скупштини Републике Српске дати право вета у одлучивању о питањима на нивоу државе, подривале би се коначне и обавезујуће одлуке Уставног суда Босне и Херцеговине – дејтонске институције, и одредило би се да су овлаштења високог представника неуставна. Због тога је високи представник одлучио да употријеби своја овлаштења и стави ван снаге Закључке Народне скупштине Републике Српске.

Одговарајуће резолуције Савјета безбједности Уједињених нација, усвојене према Поглављу ВИИ Повеље Уједињених народа, јасно кажу да је према Анексу 10 Мировног споразума високи представник коначни ауторитет у погледу тумачења цивилних

аспеката имплементације Мировног споразума и да у случају спора може дати своје тумачење и препоруке, као и донијети обавезујуће одлуке, када то сматра потребним. Овај став је елаборирао и Савјет за имплементацију мира на својој сједници у Бону, 9. и 10. децембра 1997. године, те су га потврдиле све резолуције Савјета безбједности УН-а о Босни и Херцеговини, укључујући посљедњу Резолуцију, бр. 1845, усвојену 20. новембра 2008. године.

Овом одлуком високи представник не доводи у питање право сваког од ентитета, конститутивних народа или Осталих који живе у Босни и Херцеговини да дефинишу или штите своје интересе.

«Политичке странке, политички представници, друге институције као и појединци, наравно имају право да износе своје мишљење и заштите свој дигнитет те – дубоко сам увјерен – морају осигурати да се то учини на примјерен начин.

У будућности ће бити потребно и корисно разговарати и јасно артикулисати жеље и страхове свих грађана и конститутивних народа, путем окупљања оних чији се глас такође мора чути, као што су представници невладиних организација, интересне групе и друга удружења.

Дијалог мора бити конструктиван и позитиван како би се дошло до заједничке визије за будућност земље и њеног уставног оквира», рекао је високи представник Валентин Инцко.

Стављањем ван снаге, односно анулацијом, Закључака Народне скупштине Републике Српске и враћањем ситуације, у правном смислу, на стање од 13. маја 2009.године, прије усвајања Закључака («Реститутио ин интегрум»), високи представник је осигурао јасну правну ситуацију и креирао атмосферу за конструктивни дијалог између представника свих народа. То би могло укључивати и могућност да домаће институције, укључујући и Уставни суд, буду консултоване у вези с овим питањима.

«Истовремено, политичким лидерима у Босни и Херцеговини пружам

прилику да се фокусирају на приоритете европске будућности ове земље и да остваре циљеве које је дефинисао Савјет за имплементацију мира. Успјешна политика значи креирање ситуације од које сви имају корист. То се не може постићи путем искључивих захтјева и политике нултог збира у којој неко увијек мора изгубити.

Босна и Херцеговина мора ићи укорак с остатком региона, гдје земље остварују напредак на основу властитих успјеха. Европска унија је и даље опредијељена за Босну и Херцеговину и њену европску перспективу», закључио је Валентин Инцко.